

Effect of berberine on polycystic ovary syndrome induced by letrozole in adult female Wistar rats

Safdarpour, S.¹, Eidi, A.^{2*}, Mortazavi, P.³

1- MSc of Animal Physiology, Department of Biology, Faculty of Basic Science, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

2- Professor, Department of Biology, Faculty of Basic Science, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

3- Associate Professor, Department of Pathobiology, Faculty of Veterinary Medicine, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

*Corresponding author's email: eidi@srbiau.ac.ir

(Received: 2023/1/15 Accepted: 2023/7/1)

Abstract

Berberine which is the major active component of *Berberis vulgaris*, has been widely used in traditional medicine and has an antioxidant activity against oxidative stress. Polycystic ovary syndrome (PCOS) is one of the most common endocrine disorders in reproductive-aged women. PCOS is often associated with a metabolic syndrome. In the present study, the effect of berberine on letrozole-induced PCOS was investigated in adult female Wistar rats. The rats were randomly divided into 8 groups: normal control, berberine (25, 50 and 100 mg/kg intragastrically, daily) alone, PCOS control rats (letrozole, 1 mg/kg, intragastrically, daily), berberine (25, 50 and 100 mg/kg intragastrically, daily) together with (letrozole 1 mg/kg, intragastrically, daily), and treatment was performed accordingly. Administration of berberine was started 30 minutes before the first dose of letrozole and continued up to 28 days. The animals were euthanized 24 hours after the last dose of the treatment. Antioxidant activity was tested by measuring the activity of superoxide dismutase, catalase and glutathione peroxidase enzymes as well as the amount of malondialdehyde in ovarian tissue homogenates. The findings of the present study showed that berberine increases antioxidant enzymes such as superoxide dismutase, catalase, glutathione peroxidase and decreases malondialdehyde levels. The results of this study suggest that berberine treatment may be beneficial in letrozole-induced PCOS in rats.

Conflict of interest: None declared.

Keywords: Berberine, Letrozole, Polycystic ovary syndrome, Rat.

DOI: 10.30495/JVCP.2021.1865570.1223

"مقاله پژوهشی"

بررسی اثر بربین بر سندروم تخمدان پلی‌کیستیک القایی توسط لتروزوول در موش‌های صحرایی ماده بالغ نژاد ویستار

صبا صدرپور^۱، اکرم عیدی^{۲*}، پژمان مرتضوی^۳

۱- کارشناس ارشد فیزیولوژی جانوری، گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۲- استاد گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۳- دانشیار گروه پاتولوژی، دانشکده دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

*نويسنده مسئول مکاتبات: eidi@srbiau.ac.ir

(۱۴۰۲/۱۱/۲۵) دریافت (۱۴۰۱/۱۱/۲۵) پذیرش نهایی:

چکیده

بربرین یکی از ترکیبات فعال زرشک است که به طور گسترده در طب سنتی استفاده می‌شود و دارای فعالیت آنتی‌اکسیدانی در برابر استرس اکسیداتیو می‌باشد. سندروم تخمدان پلی‌کیستیک (polycystic ovary syndrome; PCOS) نوعی اختلال غدد درونریز در زنان واقع در سنین باروری است و اغلب با سندروم متابولیک همراه است. در این مطالعه حاضر اثر بربین بر PCOS ناشی از لتروزوول در موش‌های صحرایی ماده بالغ نژاد ویستار مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور ۴۸ سر موش صحرایی ماده بالغ نژاد ویستار به طور تصادفی در ۸ گروه تقسیم شدند. گروه کنترل سالم بدون هیچ گونه تیمار در طول آزمایش قرار داشتند. گروه کنترل PCOS، لتروزوول را در دوز ۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم به صورت گاواز دریافت کردند. همچنین سه گروه تجربی سالم، بربین را در دوزهای ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن به صورت گاواز دریافت کردند و سه گروه تجربی PCOS هم علاوه بر لتروزوول، بربین را در ۳ دوز مذکور به صورت گاواز دریافت کردند. تیمار بربین ۳۰ دقیقه قبل از اولین دوز لتروزوول آغاز شد و تا ۲۸ روز ادامه داشت. حیوانات ۲۴ ساعت پس از آخرین دوز درمان بیهوش شدند. فعالیت آنتی‌اکسیدانی با اندازه‌گیری فعالیت آنزیم‌های سوپراکسید دیسموتاز، کاتالاز، و گلوتاتیون پراکسیداز و همچنین میزان مالوندی‌آلدئید در هموژنات بافت تخمدان مورد آزمایش قرار گرفت. یافته‌های مطالعه حاضر نشان داد که بربین سبب افزایش آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی از جمله سوپراکسید دیسموتاز، کاتالاز، گلوتاتیون پراکسیداز و کاهش سطح مالوندی‌آلدئید می‌گردد. لذا به نظر می‌رسد که بربین احتمالاً در درمان PCOS ناشی از لتروزوول در موش صحرایی مفید باشد.

کلیدواژه‌ها: بربین، سندروم تخمدان پلی‌کیستیک، لتروزوول، موش صحرایی.

مقدمه

(2015)، افزایش فشار خون، اختلالات هیستولوژیک

مانند بزرگی دو طرفه تخمدان بیش از ۱۰ میلی متر، حضور تعداد بیش از ۱۲ فولیکول با اندازه کمتر از ۱۰ میلی متر اطراف استرومای متراکم مرکزی، افزایش ضخامت غلاف فولیکولی و استرومای تخمدانی به دلیل افزایش آنزیوژن، رگزایی و جریان خون تخمدانی و متعاقباً کاهش یا عدم تخمک گذاری مزمن و ناباروری. علاوه بر عوارض فوق PCOS احتمالاً با ضایعات بدخیم مثل سرطان اندومتر و سرطان پستان نیز همراه می باشد (Kalhori *et al.*, 2018). مطالعات نشان می دهد التهاب مزمن به عنوان یک عامل مهم در پاتوژن سندرم تخمدان پلی کیستیک به حساب می آید و به نظر می رسد استرس اکسیداتیو و التهاب نقش مهمی در بروز PCOS دارد (Qadri *et al.*, 2018). شواهد نشان می دهد التهاب و استرس اکسیداتیو در مبتلایان به PCOS افزایش می یابد (Marshall *et al.*, 2001).

بربین آلکالوئیدی گیاهی با تاریخ درمانی بسیار طولانی است که در طب سنتی چین، هند و ایران کاربرد داشته است (Ganbari *et al.*, 2012). این آلکالوئید در ریشه، ریزوم، ساقه و پوست بسیاری از گیاهان از جمله زردچوبه و زرشک وجود دارد (Li *et al.*, 2018). این ترکیب دارای آثار ضد میکروبی، ضد پرتوزوائی، ضد اسیدهایی، ضد سرطانی، کاهنده چربی، فشارخون، ضد التهابی و ضد یاباتی می باشد (Chandirasegaran *et al.*, 2018). گزارش شده، بربین اثر مهاری بر دو آنزیم لیپو اکسیژناز و گزانتین اکسیداز دارد که دو منبع مهم ایجاد کننده گونه واکنش گر اکسیژن (reactive oxygen species; ROS) هستند و این ویژگی بیانگر خاصیت آنتی اکسیدانی بربین می باشد (Hassani-Bafrani *et al.*,

2015)، بیماری سندروم تخمدان پلی کیستیک (polycyctic ovary syndrome; PCOS)، شایع ترین علت ناباروری ناشی از عدم تخمک گذاری (Gadalla *et al.*, 2018) و عمومی ترین بیماری اندوکرینی و متابولیکی با علت مولتی فاکتوریال (Behboodi *et al.*, 2018) و پلی ژنیک Bahman *et al.*, 2018) که بر سیستم سلامت بدن، بالاخص سیستم تولید مثلثی اثر منفی می گذارد (Kaveh *et al.*, 2015). این بیماری ۵ تا ۱۰ درصد زنان، در سنین باروری را تحت تاثیر قرار می دهد (Marshala *et al.*, 2001). طبق مطالعات و تحقیقات انجام شده به نظر می رسد این بیماری با مقاومت به انسولین، هیپر آندروروژنیسم (Tzu *et al.*, 2003)، التهاب مزمن، افزایش استرس اکسیداتیو و سندرم متابولیک همراه است (Davasaztabrizi *et al.*, 2017). سندرم تخمدان پلی کیستیک ابتدا توسط استین Gonzalez *et al.*, 1935 توصیف شد (2012). نامگذاری این سندرم به دلیل وجود تخمدان های بزرگ محتوی تعداد زیادی کیست کوچک (در اغلب زنان مبتلا و نه در همه) است که در لایه بیرونی هر تخمدان قرار گرفته است (Kalhori *et al.*, 2018). بیماری سندرم تخمدان پلی کیستیک با نشانه های کلینیکی هتروژنوس بروز می یابد که عبارتند از: پرمومی و آکنه، اختلالات قاعده ای، آندروروژن پلاسمایی بالا، افزایش نسبت هورمون LH به هورمون FSH بیش از دو برابر، افزایش شاخص توده بدنی، اختلالات متابولیکی نظیر انسولین خون بالا، مقاومت به انسولین، دیابت نوع ۲ (Mohajeri *et al.*, 2017)، افزایش خطر Amini *et al.*, 2017) ابتلا به عارضه های قلبی - عروقی (

گروه ۱) حیوانات کنترل سالم: شامل موش‌هایی بودند که هیچ گونه تیماری دریافت نکردند.

گروه ۲) حیوانات کنترل PCOS: شامل موش‌هایی بودند که فقط لتروزوول (داروسازی اکسیر، ایران) را در دوز ۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم به مدت ۲۸ روز متواالی به صورت خوراکی (گاواظ) دریافت کردند.

گروه‌های ۳، ۴ و ۵) حیوانات تجربی سالم: شامل موش‌هایی بودند که ببرین (سیگما، آلمان) را در دوزهای ۵۰، ۱۰۰ و ۲۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم به صورت خوراکی (گاواظ) به مدت ۲۸ روز دریافت کردند.

گروه‌های ۶، ۷ و ۸) حیوانات تجربی PCOS: این حیوانات علاوه بر لتروزوول، ببرین را در دوزهای ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم به صورت خوراکی (گاواظ) به مدت ۲۸ روز دریافت کردند.

لازم به ذکر است که تمامی حیوانات مورد آزمایش در بررسی حاضر، در یک دوره زمانی ۲۸ روزه با حجم ۰/۵ میلی‌لیتر از ببرین تیمار شدند. همچنین حلال ببرین و لتروزوول آب مقطر بود.

پس از گذشت دوره ۲۸ روزه مطالعه، حیوانات با اتر بیهوش شده و تخمدان آنها خارج گردیده و در محلول فسفات سالین بافر (سیگما آلدریچ، ایران) قرار داده شده و با دستگاه هموژنایزر (شرکت فرازما، ایران) هموژن گردید. در ادامه محلول حاصله در کرایو ویال ۲ میلیلیتری (شرکت ویرازیست طب، ایران) ریخته شده و در دستگاه سانتریفیوژ (کاوش آزما، ایران) به مدت ۵ دقیقه قرار داده شد تا تهنشین شده و آنزیم‌های CAT، Amini *et al.*, 2015 SOD و GPX جدا شود (GPX و MDA با استفاده از دستگاه الایزا MDA و میزان ۱۳۹۷

al.). در واقع مطالعات اخیر ثابت کرده است که ببرین دارای چندین فعالیت فارماکولوژیک مانند آنتی‌اکسیدانی، ضدالتهابی، ضدمیکروبی و ضدتوموری است (Tabeshpour *et al.*, 2017). علاوه بر این، از این ماده در درمان بیماری‌هایی از جمله کاهش قند خون، تنظیم چربی خون، افزایش حساسیت به انسولین، فشار خون و سندروم متابولیک استفاده می‌شود (Firouzi *et al.*, 2018).

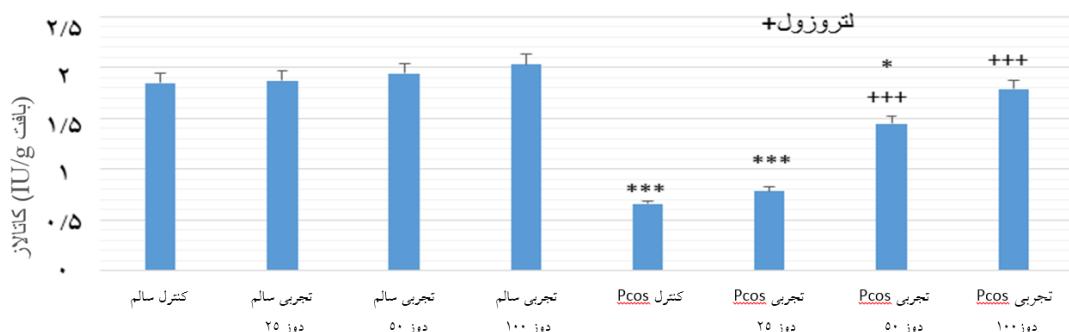
در مطالعه حاضر تأثیر ببرین بر میزان فعالیت آنزیم‌های سوپراکسید دیسموتاز (superoxide dismutase; SOD)، کاتالاز (catalase; CAT)، گلوتاتیون پراکسیداز (glutathione peroxidase; GPX) و همچنین مقدار مالون‌دی‌آلثید (malondialdehyde; MDA) در هموژنات بافت تخمدان به دنبال سندروم تخمدان پلی‌کیستیک القاء‌شده توسط لتروزوول در موش‌های صحرایی ماده بالغ نژاد ویستار بررسی شد.

مواد و روش‌ها

در مطالعه تجربی حاضر که در زمستان ۱۳۹۷ انجام گردید، تعداد ۴۸ سر موش صحرایی ماده بالغ نژاد ویستار با محدوده وزنی ۱۸۰-۲۲۰ گرم از بخش پرورش حیوانات آزمایشگاهی انسیتو پاستور تهران خریداری شدند و به مجتمع آزمایشگاهی رازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران منتقل شدند. موش‌ها در اتاق حیوانات با دمای 22 ± 2 درجه سلسیوس و در دوره نوری ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی نگهداری شدند و به صورت آزاد آب و مواد غذایی در دسترس آن‌ها بود. حیوانات مذکور در ۸ گروه ۶ تایی به شرح زیر قرار داده شدند:

یافته ها

تیمار بربین در دوزهای ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن در موش های سالم، تغییر معنی داری را در غلظت آنزیم کاتالاز بافت تخمدان در مقایسه با مقدار آن در موش های گروه کنترل سالم نشان نداد، اما تیمار لتروزوول کاهش معنی داری را در میزان آنزیم مذکور در مقایسه با گروه کنترل سالم نشان داد ($p<0.05$). تیمار بربین در دوز ۲۵ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن، تغییر معنی داری را در میزان آنزیم کاتالاز بافت تخمدان در حیوانات تجربی PCOS در مقایسه با گروه کنترل PCOS نشان نداد، اما تیمار بربین در دوزهای ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن، افزایش معنی داری در میزان غلظت این آنزیم در حیوانات تجربی PCOS در مقایسه با گروه کنترل PCOS ایجاد نمود ($p<0.001$) (نمودار ۱).

نمودار ۱ - اثر تیمار خوراکی بربین در دوزهای ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن بر میزان آنزیم کاتالاز بافت تخمدان در موش های صحرایی سالم و مبتلا به سندروم تخمدان پلی کیستیک القاء شده توسط لتروزوول. *: اختلاف آماری معنی دار با گروه کنترل منفی (سالم) را نشان می دهد ($p<0.05$). **: اختلاف آماری معنی دار با گروه کنترل منفی (سالم) را نشان می دهد ($p<0.001$). ***: اختلاف آماری معنی دار با گروه کنترل منفی (سالم) را نشان می دهد ($p<0.001$). +++: اختلاف آماری معنی دار با گروه کنترل PCOS القاء شده توسط لتروزوول را نشان می دهد ($p<0.001$).

معنی داری در میزان آنزیم مذکور در مقایسه با گروه کنترل سالم نشان داد ($p<0.01$). همچنین، تیمار بربین در دوز ۲۵ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن تغییر معنی داری را در میزان آنزیم گلوتاتیون پراکسیداز بافت تخمدان حیوانات تجربی PCOS در مقایسه با مقدار آن

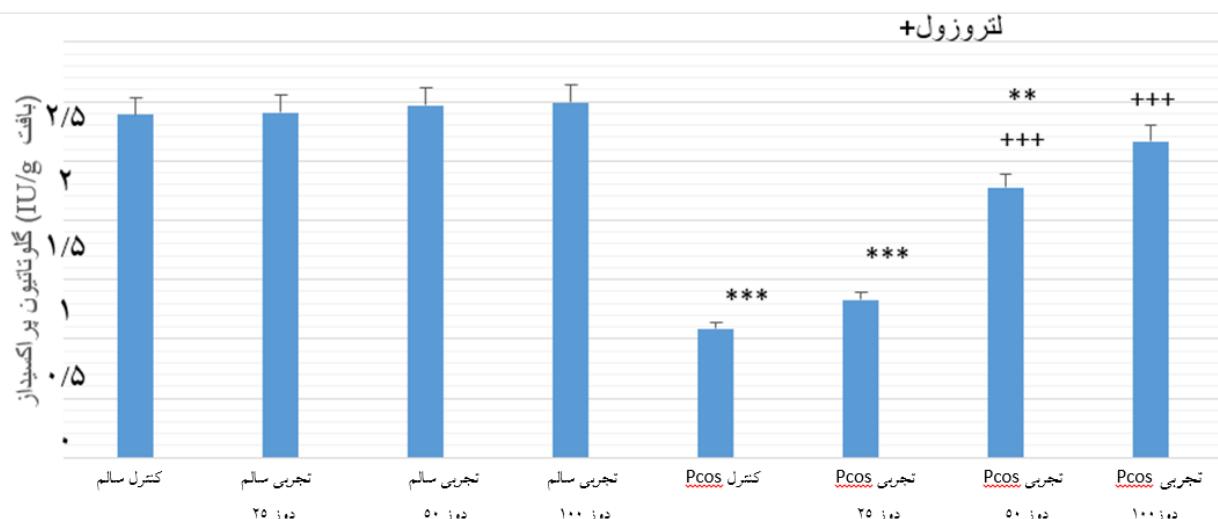
(بیوتک، آمریکا) و با استفاده از کیت های تجاری (ذلیبو، آلمان) بر طبق دستور العمل مندرج در کیت های Amini et al., (2015) انجام شد.

- تحلیل آماری داده ها: با توجه به این که در تمامی نمونه ها، توزیع نتایج نرمال بود، لذا از آزمون های پارامتریک استفاده شده و داده ها به صورت میانگین \pm انحراف استاندارد از میانگین (mean \pm SEM) (arane SPSS و ۱۹ نرم افزار نسخه انجام آزمون های آماری ANOVA یک طرفه و پشتیبان Tukey مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در تمام موارد هم اختلاف آماری مشاهده شده بین گروه های مورد آزمایش با مقادیر $p<0.05$ معنی دار تلقی شد.

تیمار بربین در دوزهای ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن در موش های سالم تغییر معنی داری را در غلظت آنزیم گلوتاتیون پراکسیداز بافت تخمدان در مقایسه با مقدار آن در موش های گروه کنترل سالم نشان نداد، اما تیمار لتروزوول کاهش

در حیوانات تجربی PCOS در مقایسه با مقدار آن در موش‌های گروه کنترل PCOS ایجاد نمود ($p < 0.001$). (نمودار ۲).

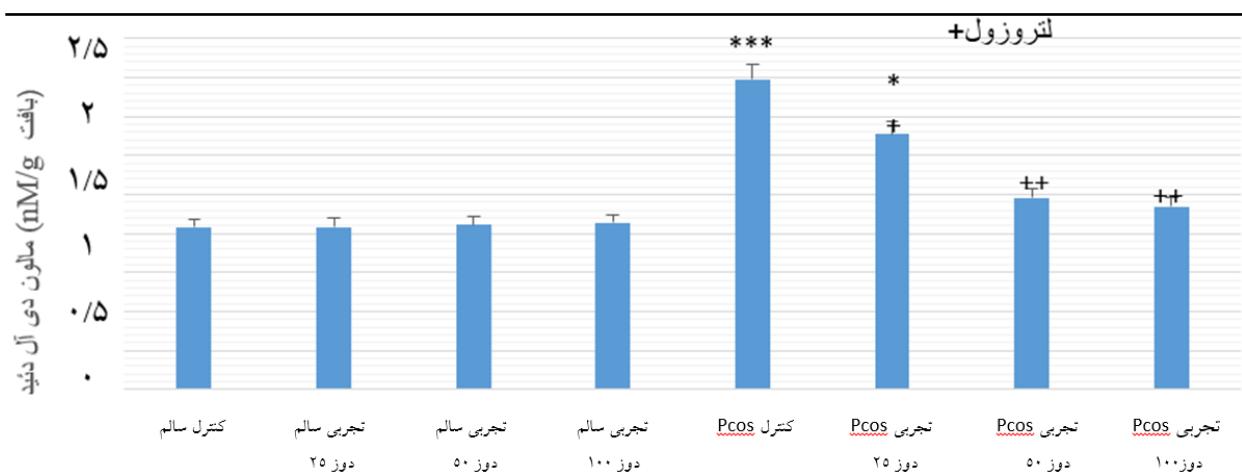
در موش‌های گروه کنترل PCOS نشان نداد، اما تیمار بربین در دوزهای ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن، افزایش معنی‌داری در میزان غلظت آنزیم مذکور بدنبال آن می‌باشد.

نمودار ۲ - اثر تیمار خوارکی بربین در دوزهای ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن بر میزان آنزیم گلوتاتیون پراکسیداز بافت تخمدان در موش‌های صحرایی سالم و مبتلا به سندرم تخمدان پلی‌کیستیک القاءشده توسط لتروزوول. **: اختلاف آماری معنی‌دار با گروه کنترل منفی (سالم) را نشان می‌دهد ($p < 0.01$). ***: اختلاف آماری معنی‌دار با گروه کنترل منفی (سالم) را نشان می‌دهد ($p < 0.001$). ++: اختلاف آماری معنی‌دار با گروه کنترل PCOS القاءشده توسط لتروزوول را نشان می‌دهد ($p < 0.01$).

داری را در میزان آنزیم مالوندی‌آلدئید بافت تخمدان حیوانات تجربی PCOS در مقایسه با موش‌های گروه کنترل PCOS نشان نداد. اما تیمار بربین در دوزهای ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن، کاهش معنی‌داری در میزان آنزیم مذکور در حیوانات تجربی PCOS در مقایسه با موش‌های گروه کنترل PCOS ایجاد نمود ($p < 0.01$). (نمودار ۳).

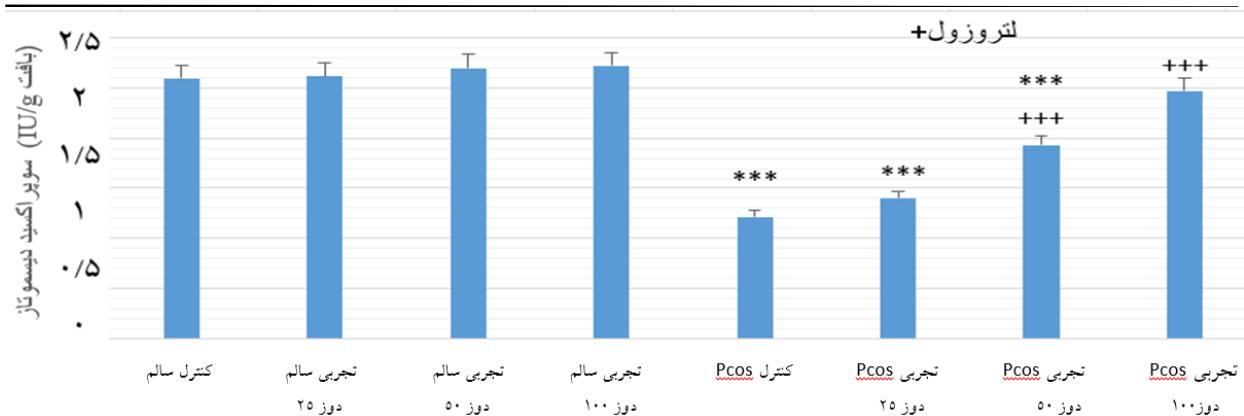
از طرف دیگر تیمار بربین در دوزهای ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن در موش‌های سالم تغییر معنی‌داری را در میزان آنزیم مالوندی‌آلدئید بافت تخمدان در مقایسه با مقدار آن در موش‌های گروه کنترل سالم نشان نداد، اما تیمار لتروزوول افزایش معنی‌داری در میزان آنزیم مذکور در مقایسه با گروه کنترل سالم نشان داد ($p < 0.05$). همچنین، تیمار بربین در دوز ۲۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن تغییر معنی-

نمودار ۳ - اثر تیمار خوراکی برابرین در دوزهای ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن بر میزان آنژیم مالون دی آلدئید بافت تخمدان در موش های صحرایی سالم و مبتلا به سندروم تخمدان پلی کیستیک القا شده توسط لتروزوول. *: اختلاف آماری معنی دار با گروه کنترل منفی (سالم) را نشان می دهد (**<0.01). **: اختلاف آماری معنی دار با گروه کنترل منفی (سالم) را نشان می دهد (p<0.05). ++: اختلاف آماری معنی دار با گروه کنترل القا شده توسط لتروزوول را نشان می دهد (p<0.01).

داری را در میزان آنژیم سوپراکسید دیسموتاز بافت تخمدان حیوانات تجربی PCOS در مقایسه با گروه کنترل PCOS نشان نداد، اما تیمار برابرین در دوزهای ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن، افزایش معنی داری در میزان غلظت آنژیم مذکور در حیوانات تجربی PCOS در مقایسه با موش های گروه کنترل PCOS ایجاد نمود (p<0.01) (نمودار ۴).

تیمار برابرین در دوزهای ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن در موش های سالم تغییر معنی داری را در غلظت آنژیم سوپراکسید دیسموتاز بافت تخمدان در مقایسه با مقدار آن در حیوانات گروه کنترل سالم نشان نداد، اما تیمار لتروزوول کاهش معنی داری در میزان آنژیم مذکور در مقایسه با گروه کنترل سالم نشان داد (p<0.01). همچنین، تیمار برابرین در دوز ۲۵ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن تغییر معنی -

نمودار ۴ - اثر تیمار خوراکی بربرین در دوزهای ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن بر میزان آنزیم سوپراکسید دیسموتاز بافت تخمدان در موش‌های صحرایی سالم و مبتلا به سندرم تخمدان پلی‌کیستیک القا شده توسط لتروزول. *: اختلاف آماری معنی‌دار با گروه کنترل منفی (سالم) را نشان می‌دهد ($p < 0.01$). ++: اختلاف آماری معنی‌دار با گروه کنترل PCOS القا شده توسط لتروزول را نشان می‌دهد ($p < 0.01$).

که بر اثر افزایش آندروژن در تخمدان زنان مبتلا بالا می‌رود، می‌تواند انتشار یافته و یا از غشاء سلولی عبور کند و انواع زیادی از ترکیبات سلولی از جمله لیپید، پروتئین و اسید نوکلئیک را تغییر دهد. اثرات تخریبی رادیکال‌های آزاد توسط آنزیم‌هایی مانند سوپراکسید دیسموتاز مهار می‌گردد (Belgorosky *et al.*, 2009). نتایج تحقیق حاضر نشان داد که بربرین منجر به کاهش استرس اکسیداتیو در موش‌های مبتلا به PCOS می‌گردد. در مورد نقش بربرین در کاهش استرس اکسیداتیو و التهاب در سندرم تخمدان پلی‌کیستیک ناشی از لتروزول نیز گزارشاتی دریافت شده است. در توافق با نتایج بدست آمده زان و همکاران، در سال ۲۰۱۷ در مطالعه‌ای بیان کردند، بربرین کاهنده صدمات اکسیداتیو DNA می‌باشد. بربرین می‌تواند مسیر سیگنالینگ پروتئین کیناز وابسته به آدنوزین مونوفسفات را در میتوکندری سلولی فعال کند. فعال شدن پروتئین کیناز وابسته به آدنوزین مونوفسفات توسط بربرین از استرس اکسیداتیو در میتوکندری جلوگیری می‌کند. به نظر می‌رسد از طریق کاهش تولید ROS، مسیر

بحث و نتیجه‌گیری

در مطالعه حاضر تأثیر بربرین بر میزان فعالیت آنزیم‌های سوپراکسید دیسموتاز، کاتالاز و گلوتاتیون پراکسیداز و همچنین مقدار مالوندی‌آلدئید در هموژنات بافت تخمدان در سندرم تخمدان پلی‌کیستیک القایی توسط لتروزول در موش‌های صحرایی ماده بالغ نژاد ویستار مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه با اندازه‌گیری پارامترهای آنتی‌اکسیدانی از طریق هموژنات بافت تخمدان مشخص شد که فعالیت آنتی‌اکسیدانی کاهش و در مقابل غلظت عوامل لیپید پراکسیداسیون از جمله مالوندی‌آلدئید در مدل سندرم تخمدان پلی‌کیستیک القایی توسط لتروزول افزایش می‌یابد. نتایج بررسی حاضر نشان داد که بربرین سبب افزایش آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی سوپراکسید دیسموتاز، کاتالاز، گلوتاتیون پراکسیداز و کاهش سطح مالوندی‌آلدئید می‌گردد. در توافق با نتایج به دست آمده بلگورسکی و همکاران در سال ۲۰۰۹ در مطالعه خود، کاهش فعالیت SOD را در تخمدان و سرم موش‌های هیپرآندروژن نشان دادند و بیان کردند میزان رادیکال‌های آزاد اکسیژن

به نظر می‌رسد بربرین به عنوان یک عامل محافظه و یا یک عامل درمانی در برابر التهاب و استرس اکسیداتیو در ناباروری مردان می‌باشد (Saleh *et al.*, 2018). استفاده از مدل‌های حیوانی برای شناخت و مطالعه مکانیسم سندروم تخمدان پلی کیستیک مورد نیاز است. در تحقیق حاضر از مدل حیوانی PCOS ایجاد شده توسط لتروزول استفاده گردید. تیمار بربرین به منظور استفاده درمانی در سندروم تخمدان پلی کیستیک می‌تواند اثرات آنتی‌اکسیدانی ایفا کند و نیز تاثیرات محافظتی روی بافت تخمدان اعمال نماید. همچنین می‌توان احتمال داد که بربرین منجر به کاهش التهاب و استرس اکسیداتیو در موش‌های مبتلا به سندروم تخمدان پل کیستیک القایی ناشی از لتروزول می‌شود.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان از معاونت پژوهشی واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی به دلیل حمایت مالی تحقیق حاضر قدردانی می‌نمایند.

تضاد منافع

نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که هیچ‌گونه تضاد منافع ندارند.

سینگالینگ پروتئین کیناز وابسته به آدنوزین مونوفسفات تنظیم می‌شود. به طور کلی تحقیقات نشان داده است که بربرین طول عمر، سلامت کلی و سالخوردگی زودرس را در مدل‌های حیوانی کاهش می‌دهد که در نهایت مانع از پیری سلوی و روند آسیب در بیماری‌های مرتبط با پیری می‌شود (Zan *et al.*, 2017). زیفانگ و همکاران در مطالعه‌ای در سال ۲۰۱۷ فعالیت آنتی‌اکسیدانی بربرین از طریق تغییرات نشانگرهای استرس اکسیداتیو و آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی را تأیید کرده و بیان کرده‌اند که سطح SOD توسط بربرین در موش‌های دیابتی تنظیم می‌شود. علاوه بر SOD، گلوتاتیون پراکسیداز، یکی دیگر از آنتی‌اکسیدان‌ها است که اغلب پس از استرس اکسیداتیو کاهش می‌یابد که در مطالعه حاضر پس از تیمار بربرین افزایش یافته است. علاوه بر این، مالون‌دی‌آلدئید محصول پراکسیداسیون لیپید است که در طول استرس اکسیداتیو افزایش می‌یابد. بربرین استرس اکسیداتیو را در بافت‌ها و اندام‌های مختلف از جمله کبد، کلیه، پانکراس و سیستم عصبی مرکزی کاهش می‌دهد (Zhifang *et al.*, 2017). صالح و همکاران در سال ۲۰۱۸ در تائید نتایج حاضر در پژوهشی تحت عنوان اثر بربرین بر التهاب و استرس اکسیداتیو دریافتند که بربرین منجر به افزایش کیفیت منی، کاهش استرس اکسیداتیو و التهاب مربوط به ناباروری مردان می‌گردد.

منابع

- Amini, L., Tehranian, N., Movahedian, M., Ramezani Tehrani, F. and Ziaeef, S. (2015). Antioxidant and management of polycystic ovary syndrome in Iran. *Iranian Journal of Reproductive Medicine*, 13(1): 1-8.
- Behboodi, Z., Fereidooni, B., Saffari, M. and Montazeri, A. (2018). Polycystic ovary syndrome and its impact on Iranian women's quality of life: a population-based study BMC. *Womens Health*, 18(1): 164.
- Bahman, M., Hajimehdipoor, H., Afrakhteh, M., Bioos, S., Hashem-Dabaghian, F. and Tansaz, M. (2018). The importance of sleep hygiene in polycystic ovary syndrome from the view of Iranian Traditional Medicine and Modern Medicine. *International Journal of Preventive Medicine*, 12(9): 87.
- Belgorosky, A., Guercio, G., Pepe, C., Saraco, N. and Rivarola, M.A. (2009). Genetic and clinical spectrum of aromatase deficiency in infancy. *Childhood and adolescence. Hormone Research in Paediatrics*, 72(6): 321-330.
- Chandirasegaran, G., Elanchezhiyan, C. and Ghosh, K. (2018). Effects of Berberine chloride on the liver of streptozotocin-induced diabetes in albino Wistar rats. *Biomedicine and Pharmacotherapy*, 99(10): 227-236.
- Davasaztabrizi, A. and Mehrani, K. (2017). Correlation of serum levels of T3 and T4 during the dry and postpartum periods with ovarian rebound in primiparous and multiparous cows. *Journal of Veterinary Clinical Pathology*, 11(41): 63-70. [In Persian]
- Di pietro, M., Abramovich, D., Parborell, F. and Pascual, N. (2018). Ovarian angiogenesis in polycystic ovary syndrome. *Reproduction*, 155(5): 199-209.
- Firouzi, S. and Malekhamadi, M. (2018). Barberine in the treatment of obesity and metabolic syndrome: possible mechanisms of action. *Diabetes, Metabolic Syndrome and Obesity*, 8(11): 699-705.
- Gadalla, M.A., Huang, S., Wang, R., Norman, R.J., Abdullah, S.A., El Saman, A.M., et al. (2018). Effect of clomiphene citrate on endometrial thickness, ovulation, pregnancy and live birth in anovulatory women: systematic review and meta-analysis. *Ultrasound in Obstetrics & Gynecology*, 51(1): 64-76.
- Gonzalez, F. (2012). Inflammation in polycystic ovary syndrome underpinning of insulin resistance and ovarian dysfunction. *Medicina Intensiva*, 77(4): 300-305.
- Ghanbari, F., Shiravi, A., Molzemi, S. and Kalalian Moghadda, H. (2012). Effect of berberine hydrochloride on testicular damage in streptozotocin-induced diabetic rats. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 7(3): 129-135.
- Hassani-Bafrani, H., Najaran, H., Razi, M. and Rashtbari, H. (2019). Berberine ameliorates experimental varicocele-induced damages at testis and sperm levels; evidences for oxidative stress and inflammation. *Dalton Trans*, 51(2): 497-485.
- Kaveh, A., Haghdoost, R. and Mosaferi, S. (2015). Comparison between epidural injection of calcium-naloxone and intramuscular GnRH as therapeutic methods in the treatment of follicular ovarian cysts in dairy cattle. *Journal of Veterinary Clinical Pathology*, 2(30): 435-444. [In Persian]
- Kalhori, Z., Soleimani Mehranjani, M., Azadbakht, M. and shariaatzadeh, M.A. (2018). Ovary stereological features and serum biochemical factors following induction of polycystic ovary syndrome with testosterone enanthate in mice: an experimental study. *International Journal of Reproductive BioMedicine*, 16(4): 267-274.
- Li, MF., Zhou, X.M. and Li, X.L. (2018). The effect of berberine on polycystic ovary syndrome patients with insulin resistance (PCOS-IR): A meta-analysis and systematic review. *Evidence-Based Complementary and Alternative Medicine*, 32(5): 253-261.
- Marshall, K. (2001). Polycystic ovary syndrome: clinical consideration. *Alternative Medicine Review*, 6(3): 272-292.

- Mohajeri, D., Mousavi, G., Kaffashielahi, R. and Neshatgharamalek, M. (2017). Study on protective effect of naringenin (Citrus flavonone) on incipient diabetic hepatopathy in alloxan-induced diabetic rats. *Journal of Veterinary Clinical Pathology*, 1(37): 39-52. [In Persian]
- Qadri, S., Hussain, A. and Bhat, M.H. (2018). Polycystic ovary syndrome in bipolar affective disorder: a hospital-based study. *Indian Journal of Psychological Medicine*, 40(2): 121-128.
- Saleh, S. R, Attia, R. and Ghareeb, D. (2018). The ameliorating effect of berberine-rich fraction against gossypol-induced testicular inflammation and oxidative stress. *International Journal of Women's Health*, 3(10): 1056-1061.
- Wang, H.S. and Wang, T.H. (2003). Polycystic ovary syndrome insulin resistance and insulin like growth factors, IGF binding proteins. *Chang Gung Medical Journal*, 26(8): 540-553.
- Tabeshpour, J., Imenshahidi, M. and Hosseinzadeh, H. (2017). A review of the effects of Berberis vulgaris and its major component, berberine, in metabolic syndrome. *Iranian Journal of Basic Medical Sciences*, 20(5): 557-568.
- Zan, Y., Kuai, C.X., Qiu, Z.X. and Huang, F. (2017). Berberine ameliorates diabetic neuropathy: TRPV1 modulation by PKC pathway. *The American Journal of Chinese Medicine*, 45(8): 1709-1723.
- Zhifang, X., Wei, F., Qian, S., Nannan, Y.U., Kun, Y.U., Shenjun, W., et al. (2017). Rhizoma Coptidis and berberine as a natural drug to combat aging and aging-related diseases via anti-oxidation and AMPK activation. *Aging and Disease*, 8(6): 760-777.